

Nocturne Light
Nocturne Light Italic
Nocturne Regular
Nocturne Regular Italic
Nocturne Medium
Nocturne Medium Italic
Nocturne Bold
Nocturne Bold Italic

Published

2024

Designed by

Martin Pasquier

Art Direction

Yorgo Tloupas

8 styles

4 weights

with italics

Nocturne is a serif and monospaced typeface family, including a short and easy-to-use range of weights: Light, Regular, Medium, Bold, and matching Italics. We designed Nocturne for the identity of Maison Gainsbourg, the Parisian museum created around the iconic singer's former house. Our source was a sheet of paper found in the archives, with "Je t'aime, moi non plus" typed by Serge Gainsbourg in every font available on his IBM 6750-3 typewriter. We based our design on the line written in Pica 72, and to create the 45° angles at the junctions, we took inspiration from the shape of the black and white cabochon paving of his living room.

Light
pt.90
Português

Partição
Infantil
Cadência

Light
pt.10
Português

O mar Mediterrâneo é um mar entre a Europa, África e Ásia, tendo abertura e comunicação direta com o Atlântico a través do estreito de Gibraltar e o Oriente Médio como limite oriental. A sua área é aproximadamente 2,5 milhões km², sendo o maior mar interior continental do mundo. As águas do Mediterrâneo banham as três penínsulas do sul da Europa, a Ibérica (apenas a Sul e Sudeste de Espanha), a Itálica e a Balcânica. Suas águas comunicam com as do oceano Atlântico (através do estreito de Gibraltar) e com o mar Vermelho (através do canal de Suez). As águas do mar Negro também desaguard no Mediterrâneo (pelos estreitos do Bósforo e dos Dardanelos). As águas do Mediterrâneo geralmente são quentes devido ao calor vindo do deserto do Saara, fazendo com que o clima das zonas próximas seja mais temperado (clima mediterrânico). O termo Mediterrâneo deriva da palavra latina *Mediterraneus*, que significa entre as terras. O mar Mediterrâneo através da história da humanidade tem sido conhecido por nomes diferentes. Os antigos romanos o chamavam, de *Mare Nostrum*, que significa Nosso Mar (e de fato os romanos conquistaram todas as regiões, com vista para o Mar Mediterrâneo). Pelos árabes era chamado de *al-Bahr al-al-Abyad Mutawassi* ou seja, “Mar Branco do Meio”, o que inspirou o termo turco *Akdeniz* que significa Mar Branco. Distribuição potencial de oliveiras na bacia do Mediterrâneo. A oliveira é um indicador biológico da região do Mediterrâneo (Oteros, 2014). Máxima extensão do Império Romano, em 117 d.C.. O Império desenvolveu-se em volta do mar Mediterrâneo, que os romanos chamavam *Mare Nostrum* (Nosso Mar) Principais cidades do Mediterrâneo no séc. XXI. Desde a Antiguid

Light Italic
pt.90
English

Melodist
Diatonic
Eurythmy

Light Italic
pt.10
English

City Hall MRT station is an underground Singapore Mass Rapid Transit (MRT) interchange station on the North-South line (NSL) and East-West line (EWL). Situated in the Downtown Core district, it is underneath Stamford Road near the road junctions with North Bridge Road and St Andrew's Road. The station is near landmarks such as the former City Hall, Raffles City, the Padang, St Andrew's Cathedral and the Cenotaph. Initially named St Andrew's MRT station, the station was included in the early plans for the original MRT network in 1982. Construction of the tunnels between the City Hall and Raffles Place stations required the draining of the Singapore River. The station opened on 12 December 1987 as part of the MRT extension to Outram Park station. Cross-platform transfers between the NSL and EWL began on 28 October 1989, ahead of the opening of the MRT eastern line extension to Tanah Merah station on 4 November which split the MRT network into two lines. A designated Civil Defence shelter, the three-level station features a mural by Simon Wong which depicts government buildings in the area. The contract for the construction of four 800-metre (870 yd) tunnels between the City Hall and Raffles Place stations was awarded to a joint venture between Kajima Corporation and Keppel Shipyard in October 1983 for S\$35.65 million (US\$50 million in 2022) Another contract for the construction of the station was awarded to a joint venture between Nishimatsu and Lum Chang at S\$77.65 million (US\$105 million in 2022) in May 1984. Construction of the station began on 7 September 1984 with a Christian ceremony near the St Andrew's Cathedral. The gathering prayed for the safety

Regular
pt.90
Deutsch

Panflöte
Hochzeit
Zauberin

Regular
pt.10
Deutsch

Catharinas Großvater, der in habsburgischem Hofdienst stehende kaiserliche Rat, Kammerprokurator und in eigener Sache erfolgreiche Geschäftsmann Johann Baptist Linsmayr (auch Linnsmaier oder Linsmeyr; 1542–1608), Herr auf Weinzierl und Seissenegg, war 1579 in den rittermäßigen Adelsstand, 1602 nach einem von ihm erbauten Schloss in der Steiermark zum Edler von Greiffenberg und 1608 zum Freiherrn von Greiffenberg erhoben worden. Er war zuerst mit Catharina Stainwerffer verheiratet, nach deren Tod mit einer Dame aus einflussreicher geadelter Familie, danach mit der aus altem Adel stammenden Susanna Catharina, Freiin von Teuffenbach. 1651 berichtete von Greiffenberg, während eines Abendmahlsgottesdienstes eine Lichtvision erlebt zu haben. Dieses Ereignis bewegte sie dazu, ihr Leben von nun an vollends der Verbreitung eines mystisch geprägten protestantischen Glaubens zu widmen. Die aus diesem Ereignis hergeleitete protestantische Mystik bildet die Grundlage für ihr gesamtes Schaffen. Catharina Regina von Greiffenbergs literarisches Talent wurde von ihrem „Nachbarn“ Johann Wilhelm von Stubenberg entdeckt, der unweit von Seisenegg auf der Schallaburg lebte und sich als Übersetzer einen Namen gemacht hatte. Stubenberg leitete lyrische Texte Catharinas an Sigmund von Birken weiter, mit dessen Unterstützung 1662 in Nürnberg die Geistlichen Sonette, Lieder und Gedichte, eine Sammlung von Andachtsgedichten publiziert wurde. Aus religiöser Überzeugung heraus reiste Catharina mehrmals nach Wien mit der Absicht, Kaiser Leopold I. zum Protestantismus zu bekehren. 1675 wurde die Gedichtsammlung Siegestsäule der Buße und des Glaubens wider den Erbfeind christlichen Namens

Regular Italic
pt.90
Français

Sérénade
Berceuse
Pianiste

Regular Italic
pt.10
Français

La basilique Notre-Dame la Daurade, dite aussi Sainte-Marie la Daurade, est une église toulousaine ayant titre de basilique mineure. Elle se situe le long des quais de la Garonne, près de la place et du port du même nom. Elle jouxte l'école des Beaux-Arts. C'est une église apparemment sans clocher, à la façade classique, dont on peut mieux apprécier l'architecture de l'autre côté du fleuve : on aperçoit alors un petit clocher sous-dimensionné. Elle a été totalement reconstruite à la fin du XVIIIe siècle sur le site de l'une des plus anciennes églises de Toulouse, qui fut probablement la chapelle des rois wisigoths et dont l'abside était couverte de mosaïques dorées paléochrétiennes (d'où le nom daurada, dorée). Siège d'une abbaye bénédictine dont le prieur était l'un des principaux personnages de la Toulouse médiévale, elle était bordée de moulins jusqu'à la fin du xive siècle et donnait sur le principal pont de Toulouse du xive au xve siècle, le pont de la Daurade. Elle fait l'objet d'un classement au titre des monuments historiques depuis le 1er février 1963. Son histoire commence au Ve siècle. Elle est bâtie sur les vestiges d'un temple romain dodécagonal, sans doute dédié à Apollon, et surmonté d'une coupole. Ce sont les empereurs romains qui confient ce temple aux chrétiens. Le culte de la Vierge reçoit de nouvelles définitions dogmatiques à Éphèse, en 431. C'est peut-être l'une des raisons de la construction de l'église de la Daurade, dédiée à la Vierge Marie représentée sous la forme d'une vierge noire. En effet, connue aujourd'hui sous le nom de « basilique de la Daurade » à cause de ses mosaïques à fonds dorés, l'église est d'abord appelée « b

Medium
pt.90
Español

Xilófono Guitarra Dinámico

Medium
pt.10
Español

Barcelona es una ciudad española, capital de la comunidad autónoma de Cataluña, de la provincia homónima y de la comarca del Barcelonés. Con una población de 1636193 habitantes en 2022, es la segunda ciudad más poblada de España y de la península ibérica después de Madrid, y la décima de la Unión Europea. El área metropolitana de Barcelona tiene 5 575 204 habitantes (2019), siendo así la quinta aglomeración urbana de mayor población de la Unión Europea. Cuenta con un PIB nominal de 142 223 millones € y un PIB per cápita nominal de 30 619 €, lo que representa un PIB PPA per cápita de 36 240 €, siendo la segunda área metropolitana española en actividad económica y la decimoséptima europea después de Londres, París, Rin-Ruhr, Ámsterdam, Milán, Bruselas, Moscú, Fráncfort del Meno, Múnich, Madrid, Berlín, Viena, Roma, Copenhague, Estocolmo y Birmingham. Se ubica a la orilla del mar Mediterráneo, a unos 120 km al sur de la cadena montañosa de los Pirineos y de la frontera con Francia, en un pequeño llano litoral limitado por el mar al este, la sierra de Collserola al oeste, el río Llobregat al sur y el río Besòs al norte. Por haber sido capital del condado de Barcelona, se suele aludir a ella con la denominación autonómica de «ciudad condal». La historia de Barcelona se extiende a lo largo de 4000 años, desde finales del Neolítico, con los primeros restos hallados en el territorio de la ciudad, hasta la actualidad. El sustrato de sus habitantes aúna a los pueblos íberos, romanos, judíos, visigodos, musulmanes y cristianos. Como capital de Cataluña y segunda ciudad de España en importancia, ha forjado su relevancia con el tiempo, desde ser una pequeña coloni

Medium Italic
pt.90
Italiano

Baritono
Popolare
Chitarra

Medium Italic
pt.10
Italiano

Akhenaton, talvolta anche Ekhnaton, Ikhnaton, Khuenaton o Khuniatonu, ma per i primi cinque anni di regno Amenof IV o Amenhotep IV (Tebe, 1375 a.C. circa - Akhetaton, 1336 a.C. o 1334/1333 a.C. circa), è stato un faraone egizio della XVIII dinastia. Regnò per 17 anni, morendo probabilmente tra il 1336 a.C. e il 1334/1333 a.C. È celebre per aver abbandonato il tradizionale politeismo egizi o a favore di una nuova religione di stampo enoteistico, monolatrico (che mantenne, cioè, la credenza in più divinità pur adorandone una sola) o pseudo-monoteistico, introdotta da lui stesso e basata sul culto del solo dio Aton, il disco solare. La sua rivoluzione religiosa, duramente contrastata, si rivelò effimera. Pochi anni dopo la sua morte, i suoi monumenti furono occultati o abbattuti, le sue statue spezzate o riciclate e il suo nome cancellato dalle liste reali. Le pratiche religiose tradizionali furono gradualmente restaurate e i sovrani che pochi decenni dopo fondarono una nuova dinastia, senza legami con la XVIII dinastia, screditarono Akhenaton e i suoi immediati successori (Neferneferuaton, Smenkhara, Tutankhamon e Ay), appellando lo stesso Akhenaton "il nemico di Akhetaton" o "quel criminale". A causa di questa dannata memoria, Akhenaton fu completamente dimenticato fino alla scoperta, nel XIX secolo, del sito archeologico di Akhetaton (Orizzonte di Aton), la nuova capitale che egli fondò e dedicò al culto di Aton, presso l'attuale Amarna. Gli scavi iniziati dall'archeologo inglese Flinders Petrie nel 1891, e terminati nel 1937, fecero nascere un grande interesse nei confronti di questo enigmatico faraone. Una mummia scoperta nel 1907 da Edward Ayrton ne

Bold
pt.90
Türkçe

Müzişyen Ürkütücü Kreşendo

Medium Italic
pt.10
Türkçe

Öter ardıç kuşu ya da çil bakal (*Turdus philomelos*), kar atavukgiller (*Turdidae*) familyasından, Avrasya'nın tamamına yakın bir alanda yaşayan, ötücü bir kuş türüdür. Üst tüyleri kahverengi, alt tüyleri ise kara benekli krem ya da ten rengidir ve üç alt türü tanınır. Tekrar eden şarkıya benzer kendine özgü şakımalarıyla bilinir. Ormanlarda, bahçe ve parklarda ürerler ve kısmen göçmendirler. Önemli bir popülasyonu kışları Avrupa'nın güneyinde, Kuzey Afrika'da ve Orta Doğu'da geçirirler. Aynı zamanda Yeni Zelanda ve Avustralya'ya da tür olarak yerleştirilmiştir. Dünya popülasyonu tehdit altında değilse de Avrupa'nın bazı bölümlerinde tarım uygulamalarının değişmesi nedeniyle ciddi derecede popülasyon düşüşü olmuştur. Öter ardıç kuşu çalılık ya da ağaçlara, duvarları çamurla kaplı kase şeklinde yuva yapar ve dört ila beş adet koyu benekli mavi yumurta yumurtlar. Hepçildirler ve örs gibi kullandıkları bir taşın üzerinde salyangozların kabuklarını kırarlar. İç ve dış parazitlerden etkilenir ayrıca kediler ve diğer yırtıcı kuşlar tarafından avlanırlar. Öter ardıç kuşu 1831 yılında Alman ornitolog Christian Ludwig Brehm tarafından belirlenmiştir ve o zamandan beri ilk verilen bilimsel adını korumaktadır: *Turdus philomelos*. Cins ismi olan *Turdus*, ardıç kuşunun Latincesidir. Bilimsel adın ikinci bölümü ise Yunan mitolojisinde dili kesildikten sonra şakıyan bir kuşa dönüşen Atinalı prenses Filomela'ya bir atıftır. Adı Grekçe philo- (seven), ve melos (şarkı) kelimelerinden oluşmuştur. Yakın zamanda yapılan moleküler bir araştırma sonucunda öter ardıç kuşunun en yakın akrabalarının, benzer renkte tüylere sahip olan ökse ardıç kuşu (*T. viscivorus*) ve Çin ardıç kuşu (*T.*

Bold Italic
pt.90
Magyar Nyelv

Kvartett

Közjáték

Népszerű

Bold Italic
pt.10
Magyar Nyelv

A Le Mans-i csata 1793. december 12. – 13. között zajlott, a vendée-i felkelők és a köztársasági csapatok között. A csata a felkelők teljes vereségével végződött. A veszteségre álló vendée-i felkelők fokozatos visszavonulásra kényszerültek a köztársasági csapatok előtt. Miután képtelenek voltak átkelni a Loire folyón, kénytelenek voltak folytatni a visszavonulást Le Mans irányába, a köztársasági csapatokkal a nyomukban, akik hatalmas veszteségeket okoztak a vendée-i csapatoknak, amelyek létszáma mintegy 20 000 főre csökkent, velük volt mintegy 15 000 nő, gyermek és sebesült is. Így érkeztek meg Le Mans-ba. December 12-én az első köztársasági csapatok megérkeztek a város kapujába. Időközben a felkelők megpróbálták törbe csalni a köztársaságiakat a Le Mans-hoz közeli erdőben. A köztársaságiakat meg is lepték az erdőből érkező lövések. A seregben kitört a pánik és az összeomlás szélére került, de ekkor megérkezett Jacques Delaistre de Tilly serege, amely elől a felkelők sürgősen visszavonultak a városba. A köztársasági sereg estére benyomult a városba, legyűrve a vendée-i védősereget. Henri de la Rochejaquelein látva, hogy a csata elveszett, megkezdte a kivonulást a városból, néhány katona azonban továbbra is folytatta a védekezést a városban, míg a francia tüzérség le nem gyújtotta őket, tüzet nyitva az épületekre. A csata méészárlással végződött. A katonák gyerekeket, sebesülteket és nőket méészároltak le. Westermann huszáraival üldözőbe vette a felkelőket, akiknek egy részét sikerült legyilkolnia, de nagy részük sikeresen eljutott Laval-ba. Itt a köztársaságiak abbahagyták az üldözést. Le Mans ostrománál mintegy 5000 felkelő halt meg, a Lavalig folytatott harcokb

Open type	Deactivated	Activated
All Caps	<i>Test (text)</i>	TEST (TEXT)
Fractions	1/2 3/4	$\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$
Superscripts Superiors	x ¹⁵⁸ + y ²³ × z ¹⁸ - a ₄₂₆₀	x ¹⁵⁸ + y ²³ × z ¹⁸ - a ⁴²⁶⁰
Superscripts Inferiors	x ¹⁵⁸ + y ²³ × z ¹⁸ -a ₄₂₆₀	x ₁₅₈ + y ₂₃ × z ₁₈ -a ₄₂₆₀

Styles included in complete family

Hypercube Light
Hypercube Light Italic
 Hypercube Regular
Hypercube Regular Italic
 Hypercube Medium
Hypercube Medium Italic
Hypercube Bold
Hypercube Bold Italic

Supported languages:

Abenaki, Afaan Oromo, Afar, Afrikaans, Albanian, Alsatian, Amis, Anuta, Aragonese, Aranese, Aromanian, Arrernte, Arvanitic (Latin), Asturian, Atayal, Aymara, Azerbaijani, Bashkir (Latin), Basque, Belarusian (Latin), Bemba, Bikol, Bislama, Bosnian, Breton, Cape Verdean Creole, Catalan, Cebuano, Chamorro, Chavacano, Chichewa, Chickasaw, Cimbrian, Cofán, Cornish, Corsican, Creek, Crimean Tatar (Latin), Croatian, Czech, Danish, Dawan, Delaware, Dholuo, Drehu, Dutch, English, Esperanto, Estonian, Faroese, Fijian, Filipino, Finnish, Folkspraak, French, Frisian, Friulian, Gagauz (Latin), Galician, Ganda, Genoese, German, Gikuyu, Gooniyandi, Greenlandic (Kalaallisut), Guadeloupean Creole, Gwich'inHaitian Creole, Hän, Hawaiian, Hiligaynon, Hopi, Hotçak (Latin), Hungarian, Icelandic, IdoIgbo, Ilocano, Indonesian, Interglossa, InterlinguaIrish, Istro-Romanian, Italian, Jamaican, Javanese (Latin), Jèrriais, Kaingang, Kala Lagaw Ya, Kapampangan (Latin), Kaqchikel, Karakalpak (Latin), Karelian (Latin), Kashubian, Kikongo, Kinyarwanda, Kiribati, Kirundi, Kurdish (Latin), Ladin, Latin Latino sine Flexione, Latvian, Lithuanian Lojban, Lombard, Low Saxon, Luxembourgish, Maasai, Makhuwa, Malay, Maltese, Manx, Māori, Marquesan, Megleno-Romanian, Meriam Mir, Mirandese, Mohawk, Moldovan, Montagnais, Montenegrin, Murrinh-Patha, Nagamese, Creole, Nahuatl, Ndebele, Neapolitan, Ngiyambaa, Niuean, Noongar, Norwegian, Novial, Occidental, Occitan, Old Icelandic, Old Norse, Onëipöt, Oshiwambo, Ossetian (Latin), Palauan, Papiamentu, Piedmontese, Polish, Portuguese, Potawatomi Q'eqchi', Quechua, Rarotongan, Romanian, Romansh, Rotokas, Sami (Inari Sami), Sami (Lule Sami), Sami (Northern Sami), Sami (Southern Sami), Samoan, Sango, Saramaccan, Sardinian, Scottish Gaelic, Serbian (Latin), Seri, Seychellois, Creole, Shawnee, Shona, Sicilian, Silesian, Slovak, Slovenian, Slovio (Latin), Somali, Sorbian (Lower Sorbian), Sorbian (Upper Sorbian), Sotho (Northern), Sotho (Southern), Spanish, Sranan, Sundanese (Latin), Swahili, Swazi, Swedish, Tagalog, Tahitian, Tetum, Tok Pisin, Tokelauan, Tongan, Tshiluba, Tsonga ,Tswana, Tumbuka, Turkish, Turkmen (Latin), Tuvaluan, Tzotzil, Uzbek (Latin), Venetian, Vepsian, Volapük, Vöro, Wallisian, Walloon, Waray-Waray, Warlpiri, Wayuu, Welsh, Wik-Mungkan, Wiradjuri, Wolof, Xavante, Xhosa, Yapese, Yindjibarndi, Zapotec, Zarma, Zazaki, Zulu, Zuni.

Copyright

©2024 Yota Fonts.
 All rights reserved Yota®
 is a registered trademark.

Contact

Yota Fonts
 44 bis rue Lucien Sampaix
 75010, PARIS, France
contact@yotafonts.com